

Станси

Мольєр

Хотів би я, щоб вас гірке зітхання,
Прогнавши сон, примусило палать...
Спите ви довго так, моє кохання,—
А не любить — чи це не те, що й спать?
Не бійтесь ви: не так уже й погано
Любить в житті, це краща із недуг,
І, люблячи, ми в кожній серця рані
Знаходим засіб бадьорити дух.
Любов — хвороба, як її таїти;
Признайтесь в ній — і легше буде жить.
Не треба тайн, любов не хоче снити,
Не бійтесь ви божка цього й на мить!
Де легше ви зустрінете страждання?
І чи в житті ярмо ще легше є?
Лякає вас любові панування,
А любе вам лиш владарство своє!
Але зятяйте, Амаранто мила,
З любов'ю сперечатися дарма!
Кохайте ж ви, поки кохати сила,
Бо час іде і вороття нема!

Переклад Миколи Терещенка